

Sygn. akt VI U 195/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Siedlecka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w L.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. O. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31grudnia 2015r. do 27 stycznia 2016r.

Sygn. akt VI U 195/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonemu A. O. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31.12.2015r. do 27.01.2016r. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że tytuł ubezpieczenia A. O. związany z jego zatrudnieniem w firmie (...) sp. z o.o. ustał z dniem 30.12.2015r., zaś po ustaniu owego tytułu ubezpieczenia A. O. kontynuował podjętą wcześniej pracę na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) sp. z o.o. w L..

(decyzja z dnia 23.02.2016r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. O. wniósł odwołanie, w którym wskazał, że w rzeczywistości nie wykonywał żadnej pracy z tytułu umowy zlecenia zawartej ze spółką (...) sp. z o.o. w L.. Nie otrzymywał on również w tym czasie żadnego wynagrodzenia z tej firmy, trwanie zaś umowy zlecenia wynikało jedynie z przeoczenia przez odwołującego się tej umowy.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości. ZUS powtórzył swą argumentację zawartą w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie - k. 3)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się A. O. był niezdolny do pracy w okresie od dnia 21.12.2015r. do 27.01.2016r. Jednocześnie stosunek pracy odwołującego się, który stanowił jego tytuł ubezpieczenia, ustał z dniem 30.12.2015r.

(bezsporne, a nadto dowód: zwolnienia lekarskie – akta organu rentowego)

Odwołujący się miał jednocześnie zawartą umowę zlecenia ze spółką (...) sp. z o.o. w L.. W ramach tej umowy odwołujący się miał przekazywać informacje o klientach, którzy brali udział w wypadku komunikacyjnym, firma (...) sp. z o.o. w L. zajmował się bowiem odszkodowaniami i pomocą w ich uzyskaniu. Umowa zlecenie została rozwiązana z dniem 31 stycznia 2016 roku, jednak faktycznie już od dnia 1 stycznia 2014 roku odwołujący się nie wykonywał żadnych czynności związanych z tą umową zlecenia, w istocie odwołujący się zapominał nawet, że taką umowę miał zawartą.

(dowód: pismo spółki (...) sp. z o.o. w L. z dnia 4 lutego 2016 roku – akta organu rentowego, zeznania odwołującego się A. O. – protokół rozprawy z dnia 30.12.2016r. od 00:02:22 do 00:11:58)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego w postaci zwolnień lekarskich oraz pisma ze spółki (...) sp. z o.o. w L. z dnia 4 lutego 2016 roku. Sąd oparł się również na zeznaniach odwołującego się A. O., które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne, znajdują bowiem potwierdzenie również w pozostałym materiale dowodowym. Sąd miał bowiem na uwadze, iż również z pisma spółki (...) sp. z o.o. w L. z dnia 4 lutego 2016 roku wynika, że od 1 stycznia 2014 roku odwołujący się nie wykonywał żadnych czynności z tej umowy.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. O. od decyzji odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31.12.2015r. do 27.01.2016r.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia chorobowego odwołującego się ustał z dniem 30 grudnia 2015 roku. Jednak niezdolność do pracy odwołującego się powstała jeszcze przed ustaniem jego tytułu ubezpieczenia, stąd też powinien on zachować prawo do zasiłku, o ile nie zostały spełnione negatywne przesłanki z art. 13 ustawy zasiłkowej. Zgodnie bowiem z regulacją z art. 13 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, na które o unormowanie powołał się w niniejszej sprawie organ rentowy, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. W niniejszej sprawie organ rentowy argumentował, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia odwołujący się pozostawał w stosunku zlecenia z inną firmą (...) sp. z o.o. w L..

Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że faktycznie po dniu 30 grudnia 2015 roku odwołujący się dalej miał zawartą umowę zlecenia ze spółką (...) sp. z o.o. w L.. W istocie jednak już od stycznia 2014 roku nie wykonywał on żadnych czynności na podstawie tej umowy zlecenia, nie otrzymywał on również w tym okresie żadnego wynagrodzenia z tej umowy.

W tym miejscu należy przeanalizować, czy rzeczywiście w niniejszej sprawie za spełnioną można uznać przesłankę z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Warto bowiem zwrócić uwagę że regulacja ta w swej treści wskazuje na sytuację, w której osoba niezdolna do pracy po ustaniu jej tytułu ubezpieczenia kontynuuje działalność zarobkową, stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Otóż w ocenie Sądu poprzez wprowadzenie takiej regulacji ustawodawcy chodziło o wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowuje prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia, a jednocześnie ma inne źródło dochodu w okresie objętym zwolnieniem lekarskim, które umożliwia jej opłacenie składek ubezpieczeniowych na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Stąd też niezwykle istotnym jest ustalenie nie tyle, czy odwołujący się miał w okresie swej niezdolności do pracy zawartą jakąś inną umowę zlecenia, ale czy w ramach owej umowy zlecenia otrzymywał on w okresie tej niezdolności do pracy jakiegokolwiek wynagrodzenie, z którego mógłby opłacić składki. Oznaczałoby to bowiem realną możliwość wykorzystania przez niego owego tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, jakim jest umowa zlecenia.

W niniejszej jednak sprawie, co zostało już wyżej wskazane, odwołujący się w istocie nie wykonywał w okresie swej niezdolności do pracy żadnych czynności na podstawie umowy zlecenia zawartej ze spółką (...) sp. z o.o. w L.. Oznacza to więc, że odwołujący się nie kontynuował po ustaniu jego tytułu ubezpieczenia innej działalności zarobkowej, która stanowiłaby dla niego tytuł do objęcia ubezpieczeniem. Tym samym nie sposób uznać, aby spełniona została przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej przemawiająca przeciwko przyznaniu odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w skarżonej decyzji okres.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję ZUS z dnia (...)roku, znak: (...), i przyznając odwołującemu się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31 grudnia 2015 roku do 27 stycznia 2016 roku.